

1) Zdefiniuj i krótko scharakteryzuj pojęcia: nauka, wiedza, teoria i praktyka.

Nauka to ogół czynności (zbior ludzkich działań, proces) składających się na działalność badawczą, której rezultatem jest wiedza, przy czym metod przyjętych za poprawne w danym czasie i danej dziedzinie działalności, pozwalających na obiektywne i uporządkowane poznanie danej dziedziny rzeczywistości. W treści pojęcia nauka wlicza się trzy elementy jednocześnie: naukę jako instytucję, naukę jako zasób wiedzy i naukę jako metodę.

Wiedza - ogół informacji o rzeczywistości, wraz z umiejętnościami ich wykorzystania.

Teoria naukowa to całość logicznie spójnych uogólnień, wynioskowanych na podstawie ustalonych faktów naukowych i powiązanych z dotychczasowym stanem nauki. Ma na celu wyjaśnienie przyczyn i układow przyczyn, warunków, okoliczności powstawania i określonego przebiegu danego zjawiska. Teoria naukowa jest najbardziej rzetelną, rygorystyczną i kompletną formą wiedzy naukowej.

Praktyka to świadome, celowe działanie wykonywane regularnie.

2) Co to jest paradygmat i jakie mamy paradygmaty w naukach społecznych?

Paradygmat to ogólny sposób widzenia świata decydujący o tym, jaki rodzaj pracy naukowej powinien być podejmowany i jakie wyniki są akceptowalne w danej epoce i w danym miejscu.

Paradygmaty w naukach społecznych:

- funkcjonalistyczny – zakłada obiektywną naturę społeczeństwa jako konkretnego bytu; zjawiska społeczne zachodzą na drodze samoregulacji; należy dążyć do obiektywizmu i unikać wartościowania w prowadzonych badaniach, interpretatywny – zakłada niestabilność i względność rzeczywistości społecznej; zjawiska społeczne są wynikiem wzajemnego oddziaływania różnych grup, ich ogólny załazy od miejsca i czasu obserwacji; badacz powinien interpretować zjawiska (subiektywnie społeczne).
- radykalny strukturalizm – zakłada istnienie obiektywnej rzeczywistości społecznej, rola badacza polega na uświadomieniu społeczeństwa w oparciu o obiektywne opisy rzeczywistości w celu wskazania na grupy społeczne, „sekcjone” i „hegemoniczne”, radykalny humanizm – społeczeństwo nie jest bytem konkretnym; rola nauki sprowadza się do demaskowania fałszywych pułapek zbiorowej świadomości, pokazywania dróg do wyzwolenia czy tworzenia nowatorskich koncepcji.

3) Podaj przykładowe klasyfikacje nauk i scharakteryzuj je. Podział ze względu na przedmiot:

nauki formalne (abstrakcyjne) – zajmują się badaniem świata form (matematyka, logika),

nauki realne – badają rzeczywistość materialną (fizyka, historia).

Podział ze względu na szczegółowość:

nauki filozoficzne – poszukujące odpowiedzi na najbardziej ogólne pytania (filozofia nauk przyrodniczych) nauki szczegółowe – odpowiadzi na pytania sprężystowane (chemia).

Podział ze względu na cele badawcze:

nauki czysto teoretyczne – dążą do wernego odzworowania rzeczywistości, jej wyjaśniania i przewidywania zmian (biologia), nauki praktyczne (stosowane) – poszukują rozwiązań usprawniających funkcjonowanie rzeczywistości (medycyna), nauki idologiczne – opisujące i wyjaśniające pojedyncze fakty (nauki o zarządzaniu), nauki nomotetyczne – poszukujące uniwersalnych praw (fizyka).

Podział ze względu na metody:

1) uzasadnienie twierdzeń bazowych: nauki aprioryczne – w roli twierdzeń bazowych występują zdania a priori - nie wymagające dowodzenia (logika), nauki aposterioryczne – twierdzenia bazowe wynikają z obserwacji, eksperymenty, doświadczenia (fizyka), 2) uzasadnienie twierdzeń pochodnych: nauki dedukcyjne – wywodzą twierdzenia pochodne od twierdzeń ogólnych, nauki empiryczne (indukcyjne) – na podstawie twierdzeń pochodnych konstruują twierdzenia bazowe.

Podział ze względu na dojrzałość:

nauki I szczebla rozwoju – opis sporządzą się na podstawie obserwacji jednostkowych przypadków, nauki II szczebla rozwoju – formułowane są prawa empiryczne na podstawie obserwacji rzeczywistości, nauki III szczebla rozwoju – tworzone są teorie dotyczące fragmentu rzeczywistości, nauki IV szczebla rozwoju – formułuje się teorie ogólne zwane wielkimi.

4) Zdefiniuj ekonomię jako naukę i określ jej przedmiot i zakres.

Ekonomia (szereżej: nauki ekonomiczne) to nauka badająca sposoby wykorzystywania dostępnych zasobów przez człowieka w celu zaspokojenia jego potrzeb. Przedmiotem badań nauk ekonomicznych jest gospodarka rozumiana jako system złożony z wzajemnie powiązanych części. Nauki ekonomiczne budują swoje uogólnienia na podstawie faktów i analizują fakty weryfikujące teorie. Fakty ekonomiczne nie mają charakteru „nagich” i uniwersalnych faktów. Są one zawsze powiązane z czasem i miejscem ich zaistnienia. Czas i miejsce wyznaczają zakres nauk ekonomicznych.

5) Scharakteryzuj dyscypliny nauk ekonomicznych.

Ekonomia bada zachowania ludzi oraz zachodzące między nimi interakcje w procesie gospodarowania w warunkach ograniczoności zasobów. W szczególności, do zakresu badań ekonomii należą:

- analiza sektora publicznego;
- analiza wzrostu, rozwoju i wahań koniunkturalnych gospodarki i jej poszczególnych sektorów;
- funkcjonowanie rynków;
- ekonomia przestrzenna;
- ekonomia międzynarodowa;
- teoretyczne podstawy polityki społeczno-ekonomicznej i sektorowej;
- historia myśli ekonomicznej;
- historia gospodarcza.

Finanse badają zjawiska związane z działalnością człowieka, w której to działalności występuje przepływ pieniądza, a więc przede wszystkim zjawiska związane ze sferą finansową gospodarki. Badania w zakresie finansów obejmują w szczególności analizę przyczyn i skutków przepływu pieniądza między podmiotami gospodarczymi. W szczególności, do obszaru badań finansów należą:

- w ujęciu podmiotowym: finanse publiczne, finanse przedsiębiorstw, finanse osobiste i gospodarstw domowych, instytucje finansowe, finanse międzynarodowe;
- w ujęciu funkcjonalnym: inwestowanie, pozyskiwanie kapitału, rynki finansowe, polityka finansowa, analiza i transfer ryzyka finansowego, redystrybucja środków finansowych.

Towarowość to nauka zajmująca się badaniem i oceną właściwości użytkowych towarów oraz czynników wpływających na jakość. Szerzej to nauka o właściwościach towarów, metodach ich badania i oceny, czynnikach, zjawiskach i procesach działających na jakość i wartość użytkową, o właściwym ukształtowaniu jakości wyrobów w sferach: przedprodukcyjnej, produkcyjnej i poprodukcyjnej. Nauki o zarządzaniu zajmują się powstawaniem, funkcjonowaniem, przekształcaniem, rozwojem oraz współdziałaniem organizacji gospodarczych. Nauki o zarządzaniu obejmują zagadnienia, które mają wpływ na podejmowanie w organizacjach racjonalnych decyzji i sprawne ich funkcjonowanie, przy czym nie są one ograniczone do osiągnięcia ich celów.

6) Zdefiniuj pojęcia metody naukowej, metodyki oraz metodologii.

Metoda naukowa nazywa się zorganizowane, systematyczne, zobiektywizowane, racjonalne i uporządkowane działania, które mają doprowadzić do osiągnięcia postawionego celu. Metody naukowe służą zdobywaniu wiedzy dotyczącej określonej dziedziny, która to wiedza jest racjonalnie uprawniona (uzasadniona), usystematyzowana, otwarta na korygowanie, zaspokajająca potrzeby poznawcze i aplikacyjne.

Metodyka - zjawstwo metod działania.

- układ metod dobranych ze względu na operatywność i skuteczność wykonywania zgodnie z nimi jakiejś pracy w określonej dziedzinie.

Metodologia to nauka o metodach naukowych i stosowanych metodach rozwiązywania problemów naukowych.

7) Scharakteryzuj metody naukowe wg znanych Ci kryteriów.

Ze względu na kolejność czynności badawczych metody badawcze dzieli się na:

- 1) metody gromadzenia materiału badawczego,
- 2) metody analizy zgromadzonego materiału badawczego.

Najpopularniejsze metody gromadzenia materiału badawczego to: przegląd literatury – dokonuje się go w celu ustalenia aktualnego stanu wiedzy oraz osadzenia własnego problemu badawczego w dotychczas sformułowanych teoriach (twierdzeniach),

eksperyment - zbiór działań wzbudzających w obiektach materialnych określone reakcje i zjawiska w warunkach pozwalających kontrolować wszelkie istotne

czynnik, które podaje się dokładnej obserwacji.

- obserwacja - bierno przyglądanie się faktom, osobom, przedmiotom, zjawiskom

w celu wykrycia określonych cech lub prawidłowości (dzieli się na bezpośrednią i uczestniczącą i pośrednią),

- badanie dokumentów – ściśle związane z obserwacją pośrednią, służy ustaleniu

czynników „ex post” oraz sprzyja przewidywaniu i formułowaniu kierunków

rozwoju danego procesu, zjawiska, podmiotu na gruncie ustalonego stanu,

- wywiad – polega na gromadzeniu wiedzy dzięki bezpośredniej rozmowie (zadawania pytań) zainteresowanego z badającym, wywiad

standardyzowany – wszyscy badani odpowiadają na takie same pytania w tej samej kolejności;

wywiad niestandardyzowany – prowadzony jest według bieżąco pojawiających się

potrzeb i intuicji badającego,

- ankieta – wykorzystanie formularza (kwestionariusza) zawierającego

uprzedzający zestaw pytań oraz miejsca odpowiedzi, których osobście udziela

badania jest w formie papierowej. Pytania czytane są przez ankietera, który jednocześnie zapisuje odpowiedzi

respondenta.

CAPI (ang. Computer Assisted Personal Interview) to metoda

przeprowadzania wywiadów, w której wykorzystywany jest laptop. Metoda ta

znakomicie sprawdza się w realizacji wywiadów w domu respondenta, w badaniach B2B oraz

w testach w studio.

CAWI (ang. Computer Assisted Telephone Interview) - wspomagany komputerowo

wywiad telefoniczny; metoda zbierania informacji w badaniach

rynku i opinii publicznej; wywiad z respondentem jest prowadzony przez telefon,

a ankietier odczytuje pytania i notuje uzyskiwane odpowiedzi korzystając ze

specjalnego skryptu komputerowego.

CAWI (ang. Computer Assisted Web Interview) - badania

przebiegane za pomocą udostępnienia respondentom kwestionariusza internetowego.

Większe pozycje anonimowości uczestników sprawia, iż narzędzie to okazuje się

niezwykle przydatne do ponszania kwestii trudnych, drażliwych, wstydlivych. Internet

umożliwia dotarcie do najróżniejszych, często bardzo wąskich grup respondentów.

Realizacja badania trwa krócej niż w przypadku badań tradycyjnych i jest od nich tansza.

Metody analizy materiału badawczego wedle różnych kryteriów.

Podział ze względu na zakres stosowania:

- metody ogólne

- metody szczegółowe.

Podział ze względu na tok rozumowania:

- metody dedukcyjne – wnioskowanie na podstawie zało „onego wczesniej zbitou

przesłanek; jeśli jest przeprowadzone poprawnie, zas zbiór

przesłanek nie zawiera zdań fałszywych, to wnioski wyciągnięte w wyniku

rozumowania dedukcyjnego są nieodparcie prawdziwe i nie mo „na ich zasadnie

zakwestionowe; od ogółu do szczegółu,

- metody indukcyjne - wnioskowanie z prawdziwości racji

(wniosków w szerokim znaczeniu tego słowa) o prawdziwości następstw (przesłanek w

szerekim znaczeniu tego słowa), od szczegółu do ogółu,

- metody redukcyjne – wnioskowanie odbywa się za pomocą

falsyfikacji przyjętych przypuszczeń o następstwach zało „onych przesłanek; niektórzy

uto „samają redukcję z indukcją - metody abdukcyjne – wnioskowanie odbywa

się na podstawie intuicji badacza wzbogaczonej wiedzą dotychczasową.

Podział ze względu na charakter przedmiotu badania i

użytkowanych wyników:

- metody ilościowe - metody badawcze, w których określa się

parametry liczbowe (w odpowiednich jednostkach), charakteryzujących dane

- metody jakościowe - metody badawcze, w których określa się

parametry niemierzalne charakteryzujące badane zjawisko lub obiekt badań;

pojęcie odnosi się tak, e do metod, w których wykorzystuje się analizę

pojęciowych przypadków.

Podział ze względu na charakter badania:

- metody analizy strukturalnej – badają strukturę (budowę)

przedmiotu badania,

- metody analizy przyczynowej – badają związki przyczynowo-

skutkowe pomiędzy wyodrębnionymi składnikami danego przedmiotu (zjawiska)

badania. Specyficznymi metodami gromadzenia materiału badawczego, ale

tak, e jego analizy są metody ekspertyki. Polegają one na zasięgnięciu opinii ekspertów

o przedmiocie badania. W metodzie zwanej delifiką opinie te konfrontuje się

podaje do wiadomości ekspertom i powtórnie się je weryfikuje.

8) Scharakteryzuj jakościowe metody badawcze i omów ich

zastosowanie. Metody jakościowe opierają się na założeniu, że do badania

niektórych problemów lepiej nadać niż podlegające analizie mniejszej liczby

przypadków, niż powierzchowne dużej. Ponadto

zakładają, że wiece spraw lepiej bada się poprzez dogłębne

zrozumienie rzeczywistości w oczach aktorów społecznych danych

zbiorowości, niż poprzez wykorzystanie wczesniej

przygotowanego modelu teoretycznego (jak zazwyczaj jest w

metodach ilościowych). Przedstawiciele nurtu jakościowego wolą

przeprowadzać badania terenowe, poprzez wielogodzinne

niestrukturizowane wywiady, czy obserwację uczestniczącą, niż

robić sondazże i ankietę. Interesuje ich odpowiedź na pytanie

„dlaczego” w większym stopniu niż na pytanie „ile”. Badania

jakościowe są dominującą metodą w naukach o zarządzaniu.

Rzadziej stosuje się je w ekonomii i finansach.

9) Scharakteryzuj ilościowe metody badawcze i omów ich

zastosowanie. Wśród metod ilościowych najpopularniejszymi w naukach

ekonomicznych są metody statystyczne. Metody statystyczne

stosuje się wszędzie tam, gdzie chodzi o poznanie prawidłowości

w zakresie zjawisk masowych. Metody te charakteryzują się dużą

liczebnością gromadzonych danych o badanej zjawiska, procesie,

przedmiocie (prawo wielkich liczb). W metodach ilościowych

metodami gromadzenia materiału badawczego są przegląd

literatury statystycznej (raporty, spisy, roczniki statystyczne oraz

ankietowania).

10)Mów wady i zalety studium przypadku jako metody

badawczej. Zalety badania przypadku:

- rozwijanie technicznych, społecznych i konceptualnych

umiejętności,

- budowanie linearnych, nielinearnych i kontekstualnych

umiejętności,

- dostosowanie do możliwych zniekształceń danych,

- lepsze zrozumienie siebie i innych, - rozwijanie umiejętności

wyrażania własnych myśli,

- doskonalenie spontanicznych i refleksyjnych konkluzji.

Zastosowanie studium przypadku umożliwia:

- tworzenie i weryfikację różnorodnych teorii poprzez porównania

oraz poszukiwania podobieństw i różnic między zbieranymi

faktami,

- głębokie wżerzenie w obserwowane zjawiska i przez to lepsze ich

zrozumienie i interpretowanie,

- ułatwienie identyfikacji i klasyfikacji obserwowanych kategorii

oraz wskazywanie relacji między nimi. **12)Omów warunki uznania**

określonej teorii za naukową. Teoria, aby móc być uznana za naukową, musi spełniać

następujące kryteria:

- musi zostać ogłoszona publicznie i musi być możliwe zapoznanie

się szerokiej społeczności z treścią teorii; nauki nie uprawia się w

ciemni gabinetów, - teoria musi czynić przewidywania, im

bardziej spekulakalne tym lepiej; im bardziej precyzyjne teorie

przewiduje wyniki dotychczas lub konsekwencje zdarzeń, tym

bardziej jest ona poddana na falsyfikację,

- przewidywania teorii muszą być zgodne z uznanymi za

obowiązujące teoriami i wiedzą, kryterium to jest nieostre, gdyż

można wyodrębnić sobie rewolucyjną teorię

wypowiadającą przewidywania o szerokim zakresie i kompletnie

negującą istniejącą wiedzę,

- falsyfikowalność – jeśli hipoteza posiada powyżej wymienione

cechy, to aby być teorią naukową, musi dopreczekać efektywne

falsyfikowalność, to znaczy musi w ramach tej teorii istnieć

przewidywany wynik eksperymentu, wyjaśnienie zjawiska lub

konsekwencji zdarzenia, który umożliwia stwierdzenie, że teoria

jest błędna.

-klasyfikacyjne,
-wyjaśnienia.
Problemy ikonograficzne dotyczące twierdzeń o strukturze (składnikach) przedmiotu badania
Problemy jednoosobowe dotyczące wybranego, pojedynczego przedmiotu np. danego przedsiębiorstwa
Problemy aksjologiczne -identyfikacyjne,
-oceniające,
-wyceniające.
Problemy nomotetyczne dotyczące twierdzeń o związkach (relacjach) między składnikami (zmiennymi)
Problemy stochastyczne dotyczące zbioru przedmiotów o wyróżnionych lub rozmytych granicach np. branża
Problemy normatywne -postulacji,
-optymalizacji,
-realizacji.
Problemy systemowe dotyczące twierdzeń o zorganizowanych przedmiotach i ich stosunkach z otoczeniem
Problemy uniwersalne dotyczące wyróżnionego universum np. przedsiębiorstwo jako kategorii

15) Omów zastosowanie pytań i hipotez badawczych.

Rozwiązywanie problemów naukowych (osiąganie celów) najczęściej odbywa się na drodze weryfikacji hipotez naukowych (badawczych). Weryfikacja może być pozytywna – potwierdzenie hipotezy, lub negatywna – falsyfikacja hipotezy. Hipotezy badawcze powinny być sformułowane bardzo klarownie i jednoznacznie. Muszą być weryfikowalne. W tym celu należy unikać wartościowania bez możliwości pomiaru np. „dobrym sposobem jest...”, „przedsiębiorstwo rozwija się dynamicznie...”, „odpowiednio ukształtowany łańcuch dostaw...”. Hipotezy nie mogą zawierać także stwierdzeń postulujących np. „przedsiębiorstwo powinno...”, „należy wykonać...” itp. Nieco odmiennym podejściem metodycznym jest formułowanie zamiast hipotez pytań badawczych. Podejmując badanie badacz stara się na to pytanie odpowiedzieć. Pytania stawia się: – tam, gdzie postawienie jednoznacznej hipotezy jest niemożliwe (niewystarczająca wiedza wstępna o przedmiocie badania np. czy na Marsie jest woda?), lub tam gdzie poszukujemy rozwiązań w dotychczasowej literaturze np. Na czym polega upadłość przedsiębiorstwa?

16) Wymień i opisz możliwe rezultaty rozwiązania problemu badawczego.

Rezultatem weryfikacji hipotez badawczych lub odpowiedzi na pytania badawcze (rozwiązaniem problemu badawczego) jest: – ustalenie nowych faktów naukowych – rozpoznanie nowych elementów przedmiotu badania w ujęciu statycznym (np. wykrycie nowych cząstek elementarnych), – ustalenie nowych twierdzeń naukowych – są to zdania zawierające sąd oznajmujący, wartościujący lub dyrektywny; twierdzenie zaprzeczaj dotyczy relacji przyczynowo-skutkowych pomiędzy elementami badanego przedmiotu (w czasie i w przestrzeni), – ustalenie nowych praw i prawidłowości funkcjonowania rzeczywistości – jest to najczęściej zespół twierdzeń oznajmujących wyjaśniających reakcje przedmiotu badania na określone zmiany. Najdojrzalszym rezultatem badania naukowego jest nowa teoria czyli zestawienie faktów, twierdzeń i praw w jednym modelu tłumaczącym w sposób kompletny i spójny funkcjonowanie danego odcinka rzeczywistości.

17) Scharakteryzuj triadę: przegląd literatury, badania empiryczne, wnioski.

Każdy proces naukowy winien rozpoczynać się przeglądem literatury. Studia literaturowe umożliwiają: – rozpoznanie dotychczasowego dorobku w danej problematyce, sformułowanie niebatalnego problemu badawczego, – pozyskanie informacji wykorzystywanych w kompilacyjnym potwierdzeniu hipotez badawczych, – osadzenie rezultatu procesu badawczego w literaturze przedmiotu. Uwagi dotyczące doboru literatury: – przy doborze literatury należy brać pod uwagę przede wszystkim opracowania znanych autorów opublikowane w wydawnictwach lub czasopiśmiech cieszących się dużym prestiżem naukowym, – dla uzyskania wszechstronnego obrazu dotychczasowej wiedzy w określonej problematyce powinno się studiować także literaturę zagraniczną powstałą zwłaszcza w tych krajach, które przodują w danej dyscyplinie, – analiza dotychczasowego dorobku naukowego musi mieć charakter krytyczny, nawet do dzieł uznanych autorów naukowych; badacz powinien wykazywać swój stosunek do twierdzeń i metod badawczych przedstawianych przez innych autorów oraz wykazywać się samodzielnością myślenia; krytycyzm i sceptycyzm powinny być nieodzownymi cechami każdego uczonoego, – kompilacja wiedzy pozyskanej ze studiów literaturowych nie powinna być ograniczona do prezentacji stanu wiedzy; obowiązkiem badacza jest zestawiać różne punkty widzenia, komentować je i uzasadniać własne twierdzenia.

Dopiero badacz „oczytany” i „uświadomiony” może zaplanować i wykonać własne badania empiryczne. Służą one weryfikacji hipotez lub odpowiedzi na pytania badawcze. Ostatnim etapem procesu naukowego jest wyciąganie wniosków. Wnioski należy wyciągać nie tylko na podstawie badań empirycznych, ale także przeprowadzonej dyskusji nad literaturą. Konfrontacja badań teoretycznych i empirycznych prowadzi do rozwoju każdej nauki.

18) Na czym polega popularyzacja badań naukowych i ochrona ich wyników?

Popularyzacja nauki (wiedzy) to działania mające na celu uprzyśpieszenie wyników badań naukowych oraz przedstawienie problemów nauki szerokiej publiczności, podejmowane poza systemem szkolnictwa, jako jego uzupełnienie i wzbogacenie. Na popularyzację nauki składają się dwa etapy: 1) poddanie wyników własnego procesu naukowego pod dyskusję środowiska naukowego, 2) upowszechnienie zaakceptowanych przez środowisko wyników w szeroko pojętej praktyce. Większość publikacji, wykładów, szkoleń, wystaw itp. to oryginalne utwory ich autorów i podlegają ochronie ustawy o prawach autorskich. Prawa autorskie dzieli się na: 1) formalne – obejmują prawo wiązania nazwiska określonego autora i jego wydawcy z określonym utworem; są niezbywalne i przypisane określonej autorowi i wydawnictwu (uczelni, instytucji szkoleniowej); obowiązują w całości, 2) materialne – pozwalające czerpać korzyści z utworu; prawa materialne są zbywalne i podległe według stosownych umów pomiędzy autorem, wydawnictwem itd.; obowiązują przez cały czas życia twórcy i 70 lat po jego śmierci.

Naruszenie praw autorskich powoduje odpowiedzialność karną (grzywną i do 2 lat pozbawienia wolności) i cywilną (odszkodowanie dla właściciela praw majątkowych).

19) Scharakteryzuj strukturę pracy dyplomowej (magisterskiej).

Cykl działania zorganizowanego przy pisaniu prac dyplomowych

1. Faza diagnozy:
- ogólna charakterystyka tematu,
- sformułowanie problemów, celów, hipotez i pytań badawczych pracy,
- ustalenie ograniczeń w realizacji tematu,
- ustalenie planu pracy oraz ram czasowych.
2. Faza poszukiwań:
- rozpoznanie istotności tematu pracy na podstawie dostępnej literatury przedmiotu,
- ustalenie metod badawczych,
- konsultacje koncepcji pracy.
3. Faza decyzji:
- weryfikacja praktyczna możliwości realizacji celów pracy,
- przygotowanie części neoryginalnej (teoretycznej) pracy,
- przeprowadzenie badań własnych (weryfikacja hipotez badawczych),
- przygotowanie części oryginalnej (praktycznej) pracy,
- sformułowanie wstępu i wprowadzenia.
Strukturyzacja pracy dyplomowej
1. Wstęp
a) wprowadzenie – zawiera nawiązanie do tematu pracy, wskazuje na istotność podjętych problemów badawczych, b) sformułowanie problemu badawczego, celów i hipotez badawczych pracy, c) wskazanie na użyte metody badawcze, d) streszczenie, e) ujawnienie zakresu wykorzystanej literatury oraz źródła danych empirycznych.

2. Część neoryginalna (teoretyczna) pracy:

składa się z 2-3 rozdziałów, kolejne rozdziały powinny zawierać wyniki analizy literatury przedmiotu dotyczącej celów szczegółowych pracy prezentując problematykę od ogółu do szczegółu (dedukcyjnie), konstrukcja rozdziałów powinna być prosta, czytelna i proporcjonalna np. „3 na 3” lub „4 na 4”; w pracach na poziomie magisterskim nie należy stosować bardziej szczegółowego podziału, zawartość każdego rozdziału najlepiej kształtować wedle reguły: definicje, klasyfikacja, charakterystyka, pisząc te części pracy należy prowadzić krytyczną dyskusję naukową i odnosić się w rozważaniach do przyjętych celów, hipotez i pytań badawczych – co z rozważań teoretycznych wynika dla realizacji koncepcji pracy?

3. Część oryginalna (praktyczna) pracy:

na poziomie magisterskim najczęściej obejmuje studium przypadku, rzadziej badania ankietowe i ich analizę, najrzadziej analizę statystyczną danych zagegrowanych (branżowych, sektorowych itp.), składa się z 3 do 4 podrozdziałów; pierwszy to charakterystyka przedmiotu (obszaru i zakresu) badania, kolejne uporządkowane są wg szczególności analizy, dane empiryczne muszą być adekwatne do problemu badawczego, aktualne i rzetelne.
4. Zakończenie:
- wnioski z części oryginalnej pracy z odniesieniem do części neoryginalnej – powiązania, różnice, nowe spostrzeżenia, – odniesienie się do realizacji celów, weryfikacji hipotez i rozwiązania problemów badawczych,
- wskazanie na oryginalność pracy oraz jej ewentualne zastosowanie.

5. Spisy tabel i rysunków 6. Spis literatury (bibliografia) –

alfabetycznie w podziale na literaturę zwartą, publikacje ciągłe, literaturę normatywną i elektroniczną (wspólna numeracja).

7. Załączniki

20) Omów źródła wiedzy wykorzystywane w przygotowaniu pracy dyplomowej (magisterskiej).

Źródła wiedzy: – preferowanymi źródłami są publikacje naukowe, czyli monografie naukowe wielu i jednego autora, a także czasopiśmi naukowe (w tym w wersji elektronicznej), – podstawowymi źródłami na poziomie pracy magisterskiej są podręczniki akademickie, – bardzo dobrym źródłem są publikacje popularno-naukowe i fichowe, czyli czasopiśmiu nierecenzowane i adresowane do praktyki gospodarczej, – jako źródła uzupełniające należy traktować przepisy prawa oraz treści zawarte na nieweryfikowanych stronach internetowych.